Enderrock | Helena Martín i Èlia Gea | Actualitzat el 18/11/2018 a les 18:00

La maduració de les primeres Macedònia

Enguany fa 15 anys que va sortir el primer disc homònim del grup | Les primeres cantants de la formació ens expliquen el seu pas per la banda i a què es dediquen ara

Macedònia l'any 2006 | Noemí Elias

La "Maria de les Maraques" i la noia glamurosa d'institut de la cançó "Superfashion" de **Macedònia** ja han arribat a l'edat adulta. El primer llarga durada del grup infantil, *Macedònia* (DiscMedi, 2003), va començar a girar pels *walkmans* dels patis escolars fa quinze anys i ara, després de quatre relleus generacionals, tornem a les fruites originàries que van iniciar la saga de la banda femenina catalana per a infants.

Des de que va deixar **Macedònia**, la primera generació s'ha anat allunyant de la música i dels escenaris, i ara aquella època d'omplir places i sales de concerts ha quedat només en el record. Al voltant de la trentena, totes es dediquen ja als seus projectes personals, i han deixat enrere aquell grup que fa anys va enamorar tants nens i nenes de Catalunya.

Mariona Colomé (Pinya) ara és cap de producció audiovisual; Laura Cueto (Llimona), mantenint encara una mica l'esperit de la música i la proximitat amb els mes petits, és mestra de música en una escola de Castelldefels; Nina Uyà (Maduixa) és actriu, ballarina, terapeuta corporal i, a més, ja és mare; Amanda Delgado (Kiwi) ha aconseguit el seu somni de voltar pel món fent circ amb la seva companyia, i Alba Rodríguez (Mandarina) treballa de psicòloga.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=CATOJpYah9w
Amb nostàlgia, però amb la seguretat de qui ha tancat una etapa, recorden com va començar tot. Amb una varietat d'edats que anaven dels tretze als setze, les integrants de la primera formació de **Macedònia** provenien d'una escola de teatre i d'una coral infantil amb qui Dani Coma, l'ideòleg del projecte, tenia contacte. La Mariona explica: "Una professora de teatre em va dir que un músic buscava noies plàstiques i sense vergonya per crear un grup. Un dia em vaig trobar amb ell, vaig cantar 'Puff, el drac màgic' i em va proposar d'intentar-ho".

El naixement del grup, però, va ser molt premeditat. Dani Coma relata com, a falta de cançons destinades a l'àmbit familiar i a les preocupacions dels nens i nenes, va començar a compondre fins a tenir un bon repertori. Llavors, el projecte va començar en format de prova amb dues nenes d'educació primària, però ben aviat Coma va optar per augmentar el nombre i l'edat de les membres a mode d'estratègia, tenint com a referents les **Spice Girls**, confessa.

A partir d'aleshores tot els va venir de sorpresa. "Nosaltres en realitat ens vam trobar allà al mig, moltes vegades ni tan sols n'érem conscients", diu la Laura. Tant ella com la Mariona valoren molt positivament l'experiència i comenten que "no ho canviaríem per res", perquè les seves vides van patir un gran i bonic canvi. Tot i això, també afirmen que es van perdre moltes altres coses: "Ho tornaria a repetir però amb l'experiència ja feta, també m'hauria agradat haver viscut l'altra adolescència de sortir de festa", explica la Laura. D'altra banda, Dani Coma fa memòria d'aquella primera generació i la qualifica de "record fantàstic, de viure un somni". Les integrants, que van gravar fins a quatre àlbums, destaquen l'immens agraïment del públic, dels nens i nenes que sempre tenien un "sí" per a tot; "la gent adulta té un altre rotllo, els petits van a foc!".

Macedònia l'any 2003. Foto: Xavier Mercadé

El final de les pioneres
La seva etapa d'èxit va finalitzar el 2007 després d'una reunió assembleària, en què s'havia de decidir quin rumb prendre. Les opcions eren tres: o bé fer tres discos més i estar fins prop dels 26 anys cantant cançons per a nens i nenes, o madurar la música amb el públic que els seguia en aquell moment i fer pop per a adolescents i adults, que era un mercat més competit. L'última opció, que els va proposar Coma, era canviar de noies i agafar unes noves nenes que les substituissin. "Va ser una decisió molt complicada", expliquen la Mariona i la Laura, "estàvem molt bé i tot funcionava genial, ja ens hauria agradat fer algun disc més, però no totes ens volíem hipotecar tants anys". Així que, de manera democràtica, van decidir plegar i començar camins independents, cadascuna pel seu costat.

Va ser aleshores quan Dani Coma va decidir crear una nova generació, formada per Èlia Macià, Laia Pujol, Clàudia Raventós, Aida Llop i Berta Gilbert, que van gravar fins a cinc discos. El canvi va ser progressiu, ja que les primeres **Macedònia** les van estar acompanyant als concerts durant un any. Després, a les pioneres els va arribar el moment de tocar de peus a terra, de sortir de la bombolla, per fer pas a una segona formació que, segons Coma, se situava en un context totalment diferent i, a més, en plena crisi econòmica. A l'època de *Posa'm un suc* (DiscMedi, 2004) no hi havia xarxes socials però existia el *Top Ten Tomàtic,* tot es feia a través de la televisió i del Super3, cosa que els va fer arribar a moltíssima gent. De fet, comenta Coma, "a nivell de feina, mai tornarà a ser com amb la primera generació".

L'evolució del grup

Les generacions posteriors han anat canviant en molts sentits, ja que les integrants hi han posat el seu toc personal. Coma comenta que, a mesura que les nenes van trobant el seu estil, ell i la resta de músics s'hi adapten sense perdre l'essència de **Macedònia**. De fet aquest any hem vist com la quarta generació del grup s'ha apropat a estils com el trap amb la cançó "Mulla't". Malgrat ser un encàrrec i una cosa que si no, segons confessa l'instigador del projecte, segurament no haurien fet, la Mariona veu aquesta virada cap a la música urbana molt positivament: "Està bé que dins el pop facin coses diferents aprofitant els estils que estan de moda".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=wHUjt0CFulw
Aquesta quarta generació la integren Mar Blanch, Gina Santaló, Anna Cascos, Noa Massoutié i Carlota Arrey. De moment només han tret un disc, *Estic contenta!* (Promoarts, 2017), però ja en preparen un de nou per principi de l'any vinent. Aquestes noves fruites han estat les successores de Paula Noguer, Maria Farrés, Carlota Busquets, Irene Carreras i Sara Roy, una tercera promoció que, en acabar els seus cinc anys dins el grup, van continuar cantant plegades amb el nou nom de **Noah**, conjunt amb el qual es van atrevir a presentar-se al concurs televisiu *Factor X*.

Tot i les transformacions que ha anat fent el grup, que ja formen part de l'essència de **Macedònia**, la labor pedagògica que hi ha darrere les lletres segueix sent-hi. N'és un exemple una cançó com "El meu abric", on es parla de la transsexualitat. "He anat seguint les següents generacions", explica la primera llimona, "i realment veig que **Macedònia** segueix buscant, i trobant, un espai en què els nens i nenes puguin sentir-se compresos. Penso que aquesta és una fórmula molt important".

Les Macedònia actuals. Foto: Michal Novak

El futur de la banda
La situació actual que viu **Macedònia** té moltes semblances amb el context en què va néixer el projecte: els nens i nenes de primària no escolten música feta per a ells, amb lletres que puguin comprendre i amb les quals s'identifiquin. Si bé ara ja no són cantants com **Chenoa** o **Bisbal** els que detaquen, sí que els petits escolten i canten grups com **Txarango**, **Catarres** o **Buhos**. "Se'ns han menjat el públic", explica Dani Coma, que a més veu com estan sorgint grups d'animació infantil com **Reggae per Xics** o **Xiula**, i com, alhora, els nens i nenes de primària escolten cançons per a adults que ni tan sols entenen. Això, sumat a la disminució de quota de pantalla que han patit amb TV3 i a la crisi que viu el disc físic, fa molt més difícil tirar endavant el projecte. "Ens costa molt que la gent ens conegui i valori la pedagogia que fem amb les lletres. No sé què passarà en un futur, però evidentment la lluita per seguir hi serà, perquè és un projecte molt bonic", conclou Coma.